

Сулпан МИҢЛЕБАЕВА

Ысын тарих сағылышы

(Мәүлит Ямалетдиндың «Ишмөхәмәт сәсэн» роман-эссеһын укып сықкандан һуң тыуған уйҙар)

Рәхмәт һүзем

Мәүлит Ямалетдиновтың «Ишмөхәмәт сәсэн» роман-эссеһын укый башлағас, күңелемде һүҙҙәр менән генә аңлатып бирә алмаҫлыҡ яқты һағыш биләп алды. Сөнки әсәрҙә һүрәтләнгән хәл-вақиғалар минең тыуып-үскән яктарым — Урал аръяғында, йәмле Ҡызыл буйҙарында бара. Ҡүз алдыма ап-асыҡ булып бала сакта өләсәймә эйәрәп емеш-еләккә йөрөгән тау биттәре, туғайлыктар килеп басты. Өләсәймә — мәрхүмә лә бит, кайҙа барһаҡ та, ер-һыу атамаларын, уларҙың тарихын һөйләй-һөйләй йөрөй торғайны. Хәтеремә һеңгәндәй булғайны ла бит барыһы ла, тик, үкенескә күрә, кайһылары онотола төшкән икән. Роман-эссеһең авторы, күңелемә үтә лә яҡын булған ер-һыуҙар тураһында бәйән итеп, хәтеремде яңыртты, мине бала сак иленә алып кайтты. Шуның өсөн дә уға зур рәхмәтемде еткергем килә!

Атайым мәрхүм дә Әбйәлилдә, бигерәк тә Ҡүбәләк ырыуына ингән ауылдар — Балапан, Байым, Йәнекәйзә, минең тыуған ауылым Туйышта йыш йырланыла торған тарихи йыр — «Саңдүзәк»те йырлай за йөрөй торғайны. Был йырҙың язылыу тарихын һөйләгәнә лә бөгөнгөләй хәтеремдә. Автор бәйән иткән тарих та атайымдың һөйләгәндәрәнә һүҙмә-һүҙ тигәндәй тура килә.

«Борон безҙең яктарҙа — Урал аръяғында Ишмөхәмәт Мырзакаев кеүек иҫ китмәлә һәләтле, данлыҡлы кешеләр йәшәгән. Исемдәре, эшләгән изге эштәре онотолоп бөтөп бара инде. Их, берәй языуһы ошо хакта язып калдырһын ине!» — тип әйтә торғайны атайым. Аллаға шөкөр, уның изге теләге қабул булды. «Данлыҡлы якташтарыбыҙ тураһында языуһы әҙип табылды!», — тип һөйөнөп бөтә алмайым. Ошо әсәр сак кына алданыраҡ сыққан булһа, атайым уларҙы һис шикһез укыр һәм авторға ихлаһ күңелдән рәхмәт һүҙҙәрән еткергән булыр ине. Әммә кешенең үлеме лә, тыуымы ла Аллаһы Тәғәлә иркендә шул — яҙмыштан узмыш юк. Данлыҡлы якташтарым һаҡында иҫ китмәлә эстәлекле тарихи роман-эссе ижад иткән авторға рәхмәт һүҙҙәрән еткереп бәхете минең өлөшкә төшкәндәр, күрәһең.

Зур рәхмәт һезгә, Мәүлитбай Байгилде улы! Баҡыйлыҡка күскән атайым, ауылдаштарым, якташтарым, барлыҡ Ҡүбәләк ырыуы кешеләре исеменән рәхмәт!

Фани донъя менән Бакыйлык араһында күзгә күренмәгән ептәр бик нескә бит ул. Бакыйлыкка күскәндәр барыһын да күрә, белә, тизәр.

Хөрмәтле автор!

Үзәре тураһында шундай әсәр язылыуына әле Һез романығыҙға ғибрәтле язмаштарың бәйән иткән Ишмөхәмәт, Буранбай-Йәркәй, Байык сәсәндәрзең, Балапан ана, Зөбәйзә инәйзәрзең, Мырзакайзың, сибәр кыз Ынйыкайзың һәм башка бик күп, мин исемдәрән атамаған геройзариңдың рухтары ла шатланалыр. Ошо әсәрзе язып, Һез үзегезгә лә мәңгелек рухи һәйкәл койзоғоз. Бындай әсәрзәр үлемһез була! Сөнки уларза ысын тарих сағыла, касандыр йәшәп киткән реаль шәхестәрзең язмышы һүрәтләңә.

Был тарихи әсәрегеҙ — киләсәк быуындарға аманат та, баһалап бөткөһөҙ комарткы ла.

Башкортостанда ғына түгел, сит ерзәрзә лә киң билдәле шәхес, талантлы языусы Мәүлит Ямалетдиндың «Ишмөхәмәт сәсэн» исемле роман-эссеһын (беренсе китабы «Ватандаш» журналының 2013 йылғы 10—12-се һандарында донъя күрзе) укып сыккандан һуң кулыма кәләм алмайынса түзмәнем. Был әсәрзең Башкортостан Языусылар союзы тарафынан булдырылған Мөхәмәтша Буранғолов исемдәге премияға тәкдим ителгәнән ишеткәс, кайһы бер фекерзәремде язып китергә булдым.

Бар булмышы менән ғәзиз тупрағына береккән илһөйәр әзиптең был романында ла, алдарак язылған әсәрзәрәндәге һымак ук, ватансыллык мотивтары бик көслө. Әзип геройзариның тыуып-үскән ерзәрәнә тоғрологон, йыр-моң һөйөүән, сал тарихка булған мөнәсәбәтән халықтың язмышы, теле, мәзәниәте менән тығыз бәйләй. Талантлы һәм һүзгә талапсан языусы әсәрәндә ижтимағи, социаль, рухи-әхлаки проблемаларзы күтәрәп сыккан. Геройзариның күркәм рухи донъяһын, күңел хазинаһын ошта итеп күрһәтеүгә өлгәшкән. Әсәрзә һүрәтләңгән образдарзың барыһы ла тиерлек ихлас күңелле, рухи яктан бөйөк (Ишмөхәмәт, Байык сәсэн, Буранбай-Йәркәй сәсэн, Мырзакай, Балапан карт, Зөбәйзә инәй, Ынйыкай, Дәминдәр һ.б.). Улар укыусы күңеләңдә һакланып калырлык сағыу буяузарза һүрәтләңгән. Мәсәләң: «Балапан үзе ейәндәрәңәң ил-йортка таяныс, ырыуға йыуаныс булузарын теләй. Ана бит, алтын ашык һымак, берәһәнән-берәһе һөймәлекле булып тиң үсәп киләләр, собханалла! Аурындарына ук-һазак асып, билдәрәңә хәңйәр тағып, калай ирәбеләңәп килгән булалар. Торғаны атлы яугирзәр!» «Шул сакта Карағужаның ғәйәт кызыу канлы, тирә-йүңгә кызмалыклы тип даны сыккан узаманы Дәминдәр телгә килде. Кырк йәштәр самаһындағы был кешәңәң үзән-үзе ярһытып, хәбәрзе шарылдап һөйләй торған холко бар ине». «Уның һызылып киткән кыйғас каштары бешкән муйыл төслө сөм кара күззәрән тағы ла матурырак итеп күрһәтә. Берзән үрелгән, беләк йыуанлык толмомо осондағы сулпылары кызың һәр бер хәрәкәтәңән сыңлап куя. Балитәкле күлдәге лә, уның өстәнән кейгән йөшел камзулы ла Ынйыкайзың зифа буйына килешәп тора».

Автор әсәрәңдә йыр һәм легендаларзы, мәкәл һәм әйтемдәрзе, фразеологизмдарзы, төртмәле һүззәрзе — халык ижады өлгөләрән уңышлы файзаланған. Мәсәләң: «Ауызыңа бал да май», «Ауыз — капка, һүз — ел», «Бейзән бейек булып булмай». Был иһә роман-эссеһың милли колоритын арттырған, идея-эстетик йөкмәткәһән байытқан. Языусы үзе һүрәтләңгән геройзариң эскерһез теләктәшлек менән яратып һүрәтләңгән. Уларзы бары тик ыңғайға йөйһә кирегә кырка бүлмәңән,

нисек бар — шулай кәүзәләндәргән, язмыштарын Тыуған ер, Ватан төшөнсәләре менән тыгыз бәйләгән.

Роман-эссенә укыусы игтибар иткәндәр: әсәр хис-тойгоға бай телдә, халыксан стилдә язылган. Ул үзәнсәлекле образ-персонаждарға бай. Был образ-персонаждар Қызыл һөйләшенә генә хас көньяк диалектында һөйләшәләр. Мәсәлән: Балапан апа (бабай, йәки үзендә атай һәм әсәйендән олорак йәштәге ир кешегә әйтәләр), атый (өндәш һүз). Пейзаж күренештәренә сағыу буяуларға мансылган булуы, әсәр геройларының телмәр үзәнсәлектәре язуының хуҗество оҫталығы хақында һөйләй: «Ә анау, түңкәрелгән қазан һымак қалкып, болоттарзы терәтеп торғаны — Ямантау, төньяктағы бейек тау — һыу башы Ирәмәл...» «Улар былай за иҫ китмәле тәбиғәткә һокланып, қыраздарзан асылған армыт-армыт тау тәзмәләрен, улар араһынан бормаланып атқан йылғаларзы, күззәй мөлдөрәшәп ятқан күлдәрзә, ара-тирә күренеп қалған ауылдарзы күзәтәүзән әсәрләнеп киләләр ине». Тарихи үткән тормошто күз алдына килтерәргә ярзам иткән этнографик күренештәр: аш-һыу етештерәү, кунак һыйлау, кейем-һалым, йорт йылғаздары шул осор рухын асық сағылдыра. Мәсәлән: «Ләкин тап шул вақытта хезмәтсә катын уртаса зурлыктағы һабаға мөлдөрәмә итеп койолған қымыз индәрзә, тирмә түрәндәге ағас һандық өҫтөндәге туҫтактар менән ижаузы Ишмөхәмәт менән кунактар алдына қуйып сықты. «Әйзә, яқынырақ ултырығыз», — тине хуҗа, қымыззы семәрле ижау менән һапыра-һапыра».

Илһөйәрлек рухы менән һуғарылған, укыусылар йотлоғоп укырзай был тарихи роман-эссе язуының үткер кәләм әйһәне икәнлеген тағы ла бер кат иҫбатлай түгелме?!

Әсәрзә сағылдырылған осор

Әсәр Автор менән Тәнкитсенәң диалогынан башланып китә. Был — башкорт әзәбиәтендә яңы алымдыр, ахырыһы. Ошоғаса бер генә әсәрзә лә Автор менән Тәнкитсенәң әңгәмәләшкәнән осратқаным юк ине әле. Минәңсә, был — бик уңышлы алым. Әңгәмәнән без әсәрзә һүрәтләнәсәк осор, унда сағыласақ вақиғалар, төп герой — башкорт халқының рухи донъяһында айырым урын биләп торған Ишмөхәмәт сәсән тураһында мәғлүмәт алабыз. Инеш һүззә автор үзә язғанса: «Мин тасуирларға батырсылық иткән герой хақында мәғлүмәттәр урық-һурық қына һақланған. Улары ла язма сығанак түгел, ә телдән-телгә, қолактан-қолаққа күсәп, беззәң көндәргә киләп еткән һәм хәзәр индә ривәйткә әүерелгән айырым хәтирәләр. Ишмөхәмәт сәсән тураһында әзәби әсәр тыузырырға тырышыузың төп ауырлығы шуға қайтып қала». Шуныһы һөйөнөслә — мәғлүмәттәрзәң аз булуына қарамастан, язуы ундағы вақиғаларза үзә лә катнашып йөрөгән, үзә лә күп нәмәләргә шаһит булған кеүек, барыһын да ышандырырлық итеп һүрәтләгән. Романды укыусы ла, үзә лә һизмәстән, әсәрзә барған вақиғаларзың әсенә барып инә. Әсәр геройлары менән бергә шатлана ла, қайғыра ла. Улар йөрөгән һуқмактарзан, юлдарзан йөрөй, улар тәғәм иткән ризыктарзан ауыз итә, әсәрләнеп китеп қурай тауыштарын, моңло йырзарын тыңлай. Һүз зә юк — язуысы ышандыра белә. Әллә һиндәй күзгә күрәнмәгән тылсым көсөнә әйә булған Әүлиәләй, укыусыны үзә һүрәтләгән осорға — XVIII быуат башына алып китә. Ә XVIII быуатты боронғорак башкорт тарихындағы иң фажиғәле осор тип атап булалыр.

1735 йылдан 1775 йылға тиклемгә 40 йыл әсендә генә башкорттар эре-эре дүрт ихтилалға күтәрелә. Автор үзә язғанса: «Ә һәр бер яу артында койолған қан, өзәлгән гүмәрзәр, сарыф ителгән мал, яндырылған ауылдар, қоллоққа қыуылған бала-саға

менән катын-кыздар тарафынан түгелгән күз йәштәре даръяһы ята. Бер һүз менән әйткәндә, икһез-сикһез матди һәм генетик юғалтыулар. Донъяла бер генә кеше лә, бер халыҡ та ерле юкка баш күтәрмәй — уларҙы коралға тотонорға мәжбүр итеүсе етди сәбәптәр була. Башкорт ихтилалдары тарихсылар тарафынан ентекле тикшерелгән, сәбәптәре асықланған. Уларҙы кыскаса ғына итеп әйткәндә — Алла тарафынан һәр кемгә тигез бирелгән иректә һәм йәшәүгә булған хокуктарҙы сикләү. Ә былар, билдәле булыуынса, һәр төрлө йәбер-золотдоң башы.

Үрҙә атап кителгән осорҙағы Акай-Килмәк, Қараһакал, Батырша, Бүгәс-Салауат етәкселегендәге ихтилалдарҙың нигезендә тап шул сәбәптәр ята ла инде.

XVIII быуат Рәсәй тарихында, Көнбайыш илдәренән күрмәксе, сәнәғәткә ынтылыу осор буларак та айырылып тора. Сәнәғәтте үстәреү өсөн, билдәле, сеймал кәрәк. Қазылма байлыҡ кайҙа тиһәгез, ул — Уралда. Әшсе көсмө? Ана, Рәсәйҙә крепостной крәстиәндәр менән быуа быуырлыҡ — һатып алда, арзан эш көсө итеп куллан. Башкорт ерҙәренә күбәһе алдау юлы менән килеп ултырған боронғо тау заводтары башлыса ана шул XVIII быуатта төзөлә. Яҙыусы үзенең әсәрәндә ана һиндәй катмарлы осор һақында бәйән итә.

Әсәрәң төп героһы һақында

Түбәндәге юлдар романдың төп героһы Ишмөһәмәт сәсәндең һиндәйерәк кеше булыуын бер ни тиклем асып һалғандай: «Қыш уртаһындағы сатнама һуыҡ көндәрәң береһендә күрше Туйыш ауылында йәшәгән Қалдыман байҙан Ишмөһәмәткә сақырыуы килеп төштө. Даны алыстарға таралған арзақлы заттың йомошоһо атын һәр кемдәң қапкаһына бормай — ундай хөрмәт бик һирәктәр өлөшөнә төшә торған көмөш. Қалдыман байҙың бөгөнгө сақырыуы шул һирәктәр рәтенә инеүенә бер ишара ине. Уйлай китһәң, был ишараның ерлеге лә юк түгел шул: сақырылыуы кеүек егеттәр ерҙә аунап ятмай — үзе — қурайсы-сәсән, үзе йырауы, үзе көйсө. Хезмәтенә лә тел тейзәерлек түгел — Ишмөһәмәт казак, приказный дәрәжәләрен үтеп, кесе урядник чинына үрләтелгән ғәскәри кеше. Әсәрәүенә, үзе — асыл заттан, өйәз менән кантонда ғына түгел, губернала билдәле булған Балапан нәселәнән».

Әбйәлилдә Туйыш ауылының арзақлы байы Қалдыман карттың бақыһ донъяларға күсер алдынан Ишмөһәмәт сәсәнгә зур үтенес менән мәрәжәғәт иткәнән бик ятшы беләләр. Автор ҙа ике билдәле шәхестәң әңгәмәләшеүен диалог формаһында биргән:

— Бер үтенесем бар һиңә: беззәң ауылдың төштәнәһе булған Саңдау үзәккә бағышлап, миңәң исемдән йыр сығара алмаһыңмы? Боронғолар: «Ир үлер ҙә дан калыр», — тигән. Исмаһам, миңән дә бер дан калыр ине...

— Вәғәзә итә алмайым, шулай ҙа самалап қарарға була.

Озақ кына уйланып йөрөгәндән һуң, Ишмөһәмәт сәсәндең күңелендә әллә күпме йылдар, быуаттар үтһә лә онотолмаһыҡ, үлемһез йырҙың һүззәре һәм көйө тыуа:

Саңдүзәккәй, һиңәң йәмең булды,
Малым менән күсеп миң килгәс.
Саңдүзәккәй, һиңә йыр сығарҙым,
Дәртле ирзәр йырлар, миң үлгәс.

Автор йыр-мондоң барса киммәттәрзән дә киммәтерәк икәнлеген Қалдыман байҙың һүззәре аша әйттерә: «Бына миңәң йәйгеһен йәйләүгә, кышкыһын кышлауға һыймай ялан тултырып йөрөгән мал-тыуарымды уйлап қарағыз: уларҙы

азактан кем искә алып икән? Ә бына Ишмөхәмәт сәсэн сығарған «Сандүзәк» йыры килер быуындарзың йөрәгендә йәшәр. Шул хатта күзгә күренмәгән, тик қолакка ғына ишетелгән йыр миңең һанһыз малыма карағанда киммәтлерәк икәнәнә төшөндөм...»

Ишмөхәмәт, малай ғына сағында, барлык тирә-якта билдәле шәхес, бик зур абруйға эйә булған оло талант эйәһе Байык сәсәндән башка бер кем дә бирә алмаған фәһемле дәрестәр ала. Данлыклы «Урал батыр» эпосын кыш буйына өйрәнеп, гүмерзә лә онотолмаслык итеп ятлап алып, хәтер һандығына һалып куя. Байык сәсэн уның өсөн бөйөк остаз да, үзенән күп йәшкә оло булыуына карамастан, фекерзәш тә, дуҫ та була.

Ишмөхәмәттең тормошонда Байык сәсэн һымак ук зур роль уйнаған тағы ла бик сағыу шәхес, барлык башкорт халкына билдәле яугир-сәсэн Буранбай-Йөркәй була. Йәнә лә романға мөрәжғәт итәйек: «Буранбай-Йөркәй етәкселегендәге биш йөз яугир, ауыл һайын туктап, сафтарын тулыландыра-тулыландыра, дүртенсе кантон биләмәләренә килеп етте. Был ярһуу йөрәкле сәсәндең, Әй-Йүрүзән буйзарындағы вакиғаларзы ишетеп, уларға әз булһа ла ярҙамға тип йыйған ғәскәре ине».

Автор Ишмөхәмәт сәсәндең ысыктай саф мөхәббәте хақында ла йылы хис менән бәйән итә. Гүзәлдәрзән-гүзәл кыз Ыһыйкай менән юлдары яҙмыш кушыуы буйынса мәңгелеккә айырылһа ла, ул уны гүмерзә лә онота алмай. Һөйгәнәнә арнап моң-һағышқа тулы йырҙар сығара. Ишмөхәмәт менән Ыһыйкайзың Сак менән Сук яҙмышына дусар ителгән йәндәре гүмер буйы бер-береһен һағынып йәшәй.

Әсәрзәге барлык образдар за Ишмөхәмәт сәсэн тирәләй тупланған: уның яҙмышында ифрат зур роль уйнаған Балапан олатаһы, атаһы Ғәбди, әсәһе Мөһминә, өләсәһе, Мәһәзи, Бикәт, Каһарман, Баязит, Яуымбай, кустыһы Баймөхәмәт, Байым тархан, Ғазуан, Малбай кеүек дуҫтары һәм мин исемдәрен атамаған бик күп персонаждар. Ишмөхәмәт сәсәнде автор бер ниндәй зә етешһезлеге булмаған, кеселекле, кешелекле шәхес итеп күрһәтә. Ил-йорт өсөн, туғандары өсөн ул йәнән бирергә лә әзер. Сәсәндә милләтебеҙҙең барлык якшы сифаттары тупланған. Мин авторға бер ниндәй шикләнеүһеҙ ышанам. Был әсәрзә язып, Мәүлит Ямалетдин үзенә лә мәңгелек рухи һәйкәл койзо. Бындай әсәрзәр озақ йәшәй. Сөнки уларза ысын тарих сағыла, қасандыр йәшәп киткән реаль шәхестәрҙең яҙмышы зур оҫталык менән һүрәтләнә.

Гүмере буйына ал-ял белмәйенсә халкы, иле өсөн күп көс түккән, әле булһа иң алғы сафта барыусы языусыларзы атарға кушһалар, мин тәү сиратта Мәүлит Ямалетдинды атар инем. Күңеленә сикһеҙ Йыһандан урғылып килгән, иң юғары сифатқа эйә булған, зауыклы, һүз менән әйтеп аңлаткыһыз, сыңрау торна моңондай аһәңгә эйә, һағыш тулы шиғырзары менән кеше күңелдәрен имләүсе табиғ та ул, алтын акыллы акын да, иҫ китмәле моңло йырсы ла, курайсы ла ул. Юғары рухлы, кешелекле, кеселекле һәм шул ук вақытта бөйөк шәхес тә, Көрһән Кәрим сүрәләрен шиғри қалыпқа һалған юғары рухлы тәржемәсе лә ул.

Мәүлит Ямалетдиндың бөгөнгө көндә төрлө жанрзағы егерменән ашыу китаптары донъя күргән. Анау хәтле әсәрзәрзә языу өсөн күпме рухи көс һәм илһам кәрәк! Ә ижад менән шөгөлләнәү, языусылык әше бигүк еңелдән булмаған хезмәт. Анау кәзәре хезмәт баһаһыз қалырға тейеш түгелдер, тип уйлайым. Шәхестәрәбеҙ иҫән вақытта кәзәрзәрен беләйек!